OTHER SUBJECT – MEGNYITÓBESZÉD

Megnyitóbeszéd

2018-12-13

Vedres Ági

Mit látunk? ÉS MIT ÉRZÜNK?

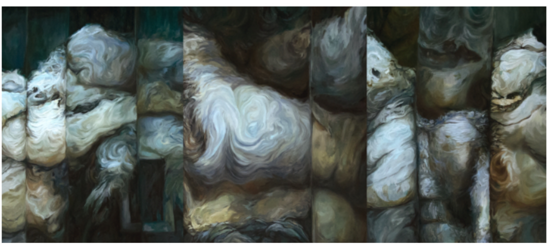

Koncz Gábor (Lavor Collective): *Beszorított moraj I-II-III.*, 2018, 3 db, olaj, vászon, 170x130 cm

Vedres Ági: gyapot-trilógia

minden tárgy él
a tárgyak élnek
csöndben
néha magányosan
magukra hagyatva az időben
poros szobákban
letakartan
elfeledett épületek romjain
hűvös, dohos pincékben
meleg takarókba bújnak a puha gyapotok
egymás testeivé válnak
egymás morajai lesznek
egymásban hullámzanak
törött ablakokban
meleget lehelnek a párás üvegekre
a téli csendben
egymást átkarolva, melegítve
egyre csak morajlanak

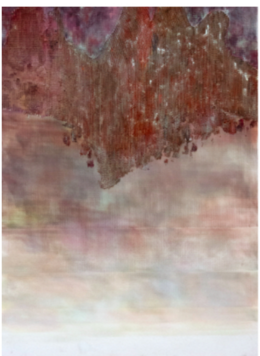

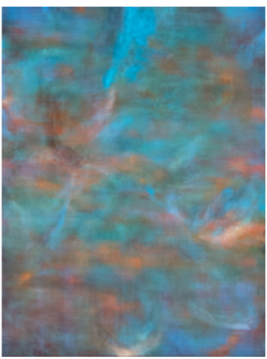

Impulzus, 2018, olaj, vászon, 175 x 140 cm

Fluktuáció, 2018, akril, olaj, vászon, 200 x 170 cm

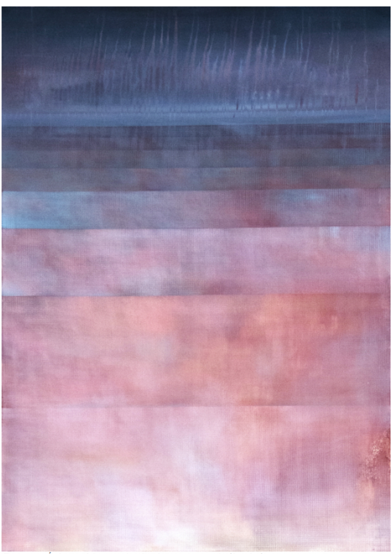

Boruzs Ádám: *Vöröseltolódás*, 2018, akril, olaj, vászon, 180 x 140 cm

Boruzs Ádám a megfigyelő, a fizikai és a kémiai jelenségeket képezi le, láthatóvá teszi mindazt, amit csak érezhetünk.

Vedres Ági: vöröseltolódás

a távoli galaxisok színképe a vörös felé tolódik
megjelenik a Doppler-effektus
lassan és permanensen tágul a Világegyetem
egy távoli galaxishalmaz fényét követjük
a látható tartományban előtűnik a vöröseltolódás
az elektromágneses hullámok finoman rezegnek
megjelenik Newton, és a kezével int felénk
a koordináta-rendszerek egyszerre görbülnek
hullámzik és megremeg a levegő
az elektromágneses mezők értéke megváltozik
elektrosztatikusan feltöltődik a tér
nem írunk több képletet
a térfogat megnövekedik
a részecskék szabadon lebegnek
a hőmérséklet megemelkedik
a nehézségi erővel számolnunk kell
de elenged a gravitáció
lebegünk
már kintről, az Univerzumból figyeljük a jelenségeket

Varga Ádám: *// pt //*, 2018, fonal, 4 db, olaj, vászon, 145 x185 cm, kiállítási enteriőr

Vedres Ági: pété

metrikus rendszer
tipografikus pont
nem biztos, hogy igaz
hamis metrikus rendszer
megtévesztés
ellentmondás
megtévesztés és ellentmondás
2 és fél centiméter
ez egyáltalán nem biztos
5 centiméter
ez egyáltalán nem igaz
7 és fél centiméter
ez egyáltalán nem biztos, hogy igaz

most festek ide egy vonalat
ide meg egy vastagabbat
vonalat vastagítok,
de ez kérdéses
még vastagabbat
ez is kérdéses
felcserélem a színkódot
átkódolok

kifeszítek egy zöld fonalat
még egyet
meghúzom
még erősebben
megfeszül

segédvonalak
rács szeletek
zárolom a segédvonalakat
zöld fonal – megfeszítem – biztonsági háló
már nem vagyok biztos semmiben
ezt itt most megtámasztom
két vörös téglatesttel – talán nem mozdul el

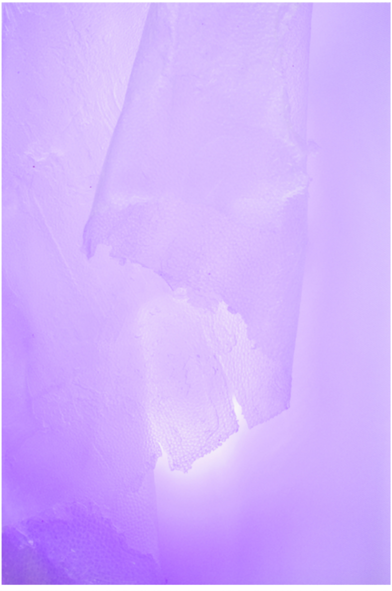

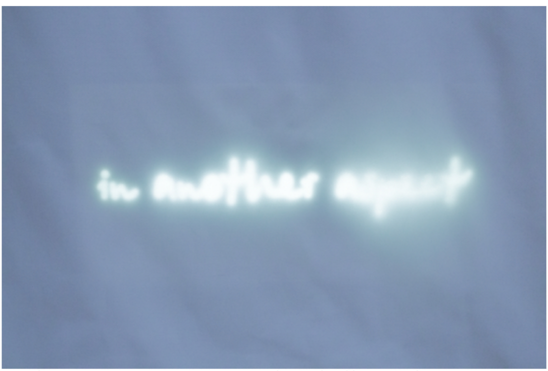

Csonka Veronika: *In another aspect*, 2018, vegyes technika, textil, szilikon, LED világítás, 160 x 300 cm, részlet

Csonka Veronika installációja egy tömbbe zárt, magányos felkiáltójel, amely folyamatosan világít és pulzál.

Vedres Ági: más nézőpontból

a bőr
a felszín
az erek
a hajszálerek
kétszázezer hőérzékelő receptor
hatszázezer receptorsejt

one pink "In another aspect"
egy rózsaszín "Más nézőpontból"
egy veszélyt jelző lámpa
egy hangtalan kiáltás
egy felkiáltójel

megnyúzom és kiterítem a bőrömet eléd

ez vagyok én
ez vagy te is
dehát Mindannyian
nemcsak ennyi
annál sokkal több

psziché és szóma érzed?
érted? mi lesz velünk?
félni és várni, mindeközben végig tudni mindent

Már az sincs, ami vagy, ami körülvesz, beborít és véd.
Ez az én bőröm. Látod?
Ez a te bőröd, most megérintelek.
Eltűnsz és nem vagy többé, érted?
Már én sem létezem.

Örökre jel maradok, más nézőpontból – neked – magamnak – mindannyiunknak

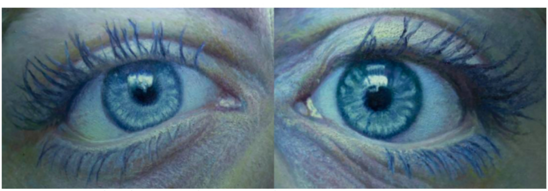

Békési Adrien: *Nem privát*, 2018, olaj, vászon, 180 x 140 x 130 cm, részlet

Békési Adrien *A fény pszichológiájának* színtere munkájában három egymástól különálló médiummal alkot meg egy stúdiumra emlékeztető beállítást, melynek egymaga a szereplője, míg a *Nem privát* című festményében két alak, egy férfi és egy nő jelenik meg egyszerre, egymást nézik, a férfi fejében a nő, a nő szemében a férfi, transzneműek vagyunk – mondják. Látlak, pedig nem is nézlek.

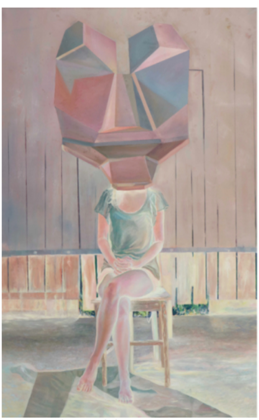

Békési Adrien: *A fény pszichológiájának tere*, 2018, olaj, vászon, 120x180 cm

Békési Adrien: *A fény pszichológiájának tere*, 2018, videoloop, 43 sec.

Vedres Ági: A modell

süt a Nap
de én semmit sem látok belőle
csak érzem
egy széken ülök
keresztbevetett lábbal a pajtában
a falécek rései közt árnyak úsznak
meleg van
inkább hőség
változnak a fények
a bőröm most kék
aztán vörösre vált

semmi sem úgy történik
ahogy az a valóságban lenni szokott

a fejemen maszk
portré vagyok
festmény vagyok
kísérlet vagyok
egy modell
egy negatív maszk

20 fényképet készíts ma rólam
egy pozitív test
egy negatív maszk
minden változik
de semmi sem ugyanaz
ma egy maszk vagyok
nem, már nem abban az időben, amit eddig ismertél

oTHER sUBJECT
Helyszín: Magyar Képzőművészeti Egyetem, Aula (1062 Budapest, Andrássy út 69.)
Kiállítók: Békési Adrien, Boruzs Ádám, Csonka Veronika, Koncz Gábor (Lavor Collective), Varga Ádám
Megnyitotta: Vedres Ági fotóművész
Megtekinthető: 2018. december 21-ig

Secret City Art Budapest – megnyitóbeszéd

Rendkívül nehéz és kellemetlen helyzetben vagyok. Ugyanis amikor ezt a kiállításmegnyitót kitaláltuk, abban állapodtunk meg Jochannal, hogy együtt fogunk beszélni – bár nem ez áll a meghívón. Ki is dolgoztunk egy felállást, mégpedig úgy, hogy én felvetek néhány művészettörténeti és művészetelméleti problémát, amelyek megfogalmazódtak bennem a művei kapcsán, ő pedig mintegy ellenpontozva ezeket, tömören értékeli, személyesen kontextusba helyezi a munkákat. Legnagyobb meglepetésemre azonban nem sokkal ezelőtt – mint ezt láthatták is – kiderült, hogy nem tud eljönni a megnyitóra, így meg kell bocsátaniuk nekem, hogy az esemény egy kicsit féloldalas lesz, és inkább a problémákra, a nyitott kérdésekre fog koncentrálni.

Az érzékiség és az anyag – megnyitóbeszéd

Drozdik Orshi 1975 óta foglalkozik a női lét társadalmi, lélektani és művészeti vonatkozásaival. Életművének fő ívét a „nemi szerepek örökségét” megkérdőjelező vezérmotívum rajzolja: munkássága folyamatosan megújulva kezdi ki a maszkulin hegemón rendet, sokrétűn felforgatva a politikai diktatúra, a kanonizált művészettörténet, a normatív orvosi diagnosztika, vagy a történelem mesternarratívái révén természetesnek tettetett, ideológiailag kitermelt ál-igazságokat és azok fojtogató reprezentációs hagyományait. Kreatívan képromboló ikonográfiája forradalmian maradandót alkot. Nemzetközi élvonalban jegyzett performanszai, festményei, installációi, fotói, szobrai, szépírásai együttesen közvetítik feminista üzenetét. Gender politikai/poétikai gondolatait akár vászonra, porcelánba, celluloidra, gumiba, üvegbe, vagy fémbe önti, de mindvégig, következetesen saját női(es) testi, anyagi valójának és női kritikai nézőpontjának öntőformájába is. A művész szavaival: „Amit nem írok meg verseimben, azt megrajzolom, amit nem rajzolhatok meg, elbeszélésse alakítom, ha elkeseredem, gipszbe öntöm sebeimet, és így telik az életem.”

© 2026 Artmagazin - Minden jog fenntartva.